

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Stalna služba u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: GŽ-837/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca Veljka Kučekovića kao predsjednika vijeća, Vesne Rep kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Tatjane Kučić kao članice vijeća, u parničnom predmetu tužitelja Josipa Šameca, OIB: 41766235798, iz Varaždina, Trg slobode 4, protiv tuženih Miška Vlaški, OIB: 79964392813, iz Virje Otoka, 1. maja 4, Štefanije Šipek, OIB: 03816882549, iz Virje Otoka, Dravska 31, Štefana Pižete, OIB: 13008507103, iz Otoka Virje, Dravska 42, Josipa Golubića, OIB: 56022061309, iz Virje Otoka, Dravska 27, (sada Dubrava Križovljanska, Vinogradska 30B), Štefanije Domjan, OIB: 59909831004, iz Otoka Virje, Moše Pijade 7, Mirka Domjana, OIB: 55962311410, iz Otoka Virje, Moše Pijade 7, Marte Mumlek, OIB: 61950692034, iz Otoka Virje, 1. maja 11, Dubravke Petek, OIB: 33380997606, iz Otoka Virje, Dravska 44, zastupane po punomoćnici Aniti Petek iz Otoka Virje, Dravska 44, Slavice Hrnčić, OIB: 26175314677, iz Virje Otoka, Varaždinska 48, Štefke Juršić, OIB: 75851631698, iz Otoka Virje, Dravska 13, Petera Juršića, OIB: 78614354162, iz Virje Otoka, Dravska 13, Romana Lukačeka, OIB: 69367066425, iz Virje Otoka, Prvomajska 36, Štefanije Lukaček, OIB: 13559019456, iz Otoka Virje, Moše Pijade 9, Franje Lukačeka, OIB: 46138966535, iz Otoka Virje, Moše Pijade 9, Terezije Krajcer, OIB: 11579419732, iz Otoka Virje, Dravska 33 te Danice Bednjanić, OIB: 12703526582, iz Virje Otoka, Dravska 37, tuženi Miško Vlaški, Štefanija Šipek, Štefanija Domjan, Mirko Domjan, Marta Mumlek, Štefka Juršić, Peter Juršić, Štefanija Lukaček, Franjo Lukaček, Terezija Krajcer i Danica Bednjanić zastupani po punomoćniku Tomi Cuparu, odvjetniku iz Varaždina, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Ivancu poslovni broj P-284/2011-66 od 20. kolovoza 2014., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Žalba tužitelja odbija se kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Ivancu poslovni broj P-284/2011-66 od 20. kolovoza 2014.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud donio je presudu čija izreka glasi:
„I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja, a koji glasi:

"I/ Tuženik MIŠKO VLAŠKI iz Virje Otoka, Prvomajska 4, dužan je tužitelju JOSIPU ŠAMECU iz Varaždina, Trg Slobode 4, na ime duga s osnova pruženih mu odvjetničkih usluga isplatiti za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu iznos od 162,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tužena ŠTEFANIJA ŠIPEK iz Virje Otoka, Varaždinska 31, dužna je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 162,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženik PIŽETA STJEPAN iz Virje Otoka, Varaždinska 34, dužan je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 30,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženik JOSIP GOLUBIĆ iz Virje Otoka, Varaždinska 27, dužan je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 148,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženi ŠTEFANIJA i MIRKO DOMJAN, dužni su tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 148,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tužene MARTA MUMLEK iz Virje Otoka, Prvomajska 14 te DUBRAVKA PETEK iz Virja Otoka, Dravska 44, dužne su tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu isplatiti iznos od 159,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženik PIŽETA STJEPAN iz Virje Otoka, Varaždinska 34, dužan je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 30,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tužena SLAVICA HRNČIĆ, dužna je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu isplatiti iznos od 67,50 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženi ŠTEFANIJA JURIŠIĆ i PETAR JURIŠIĆ, dužni su tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 135,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženi ROMAN LUKAČEK iz Virje Otoka, Prvomajska 36, dužan je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 52,50 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tuženi ŠTEFANIJA LUKAČEK i FRANJO LUKAČEK iz Virja Otoka, M. Pijade 9, dužni su tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 186,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do podmirenja.

Tužena TEREZIJA KRAJCER iz Virje Otoka, Varaždinska 33, dužna je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu u iznosu od 92,25 kuna, plaćenu na podnijetu tužbu isplatiti taj iznos sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tužena DANICA BEDNJANIĆ iz Virje Otoka, Varaždinska 37, dužna je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 47,25 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Tužena MARTA MUMLEK iz Virje Otoka, Prvomajska 14, dužna je tužitelju za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu isplatiti iznos od 47,25 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

II/ Tužitelj je svakome od tuženika odaslao pisanu obavijest kojom je iste obavijestio da je u njihovoj stvari podnio tužbu, tj. svaki od tuženika dužan tužitelju za tu obavijest

isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. 08. 1993. godine do isplate.

Za odaslane im obavijest o zakazanim prvim ročištima svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zak. zat. kamatom koja teče za prvo tuženika od 26. 01. 1994. godine do isplate, za drugo tuženika od 16. 11. 1993. godine do isplate, za četvrto tuženika od 16. 11. 1993. godine do isplate, za peto tuženika od 07. 12. 1993. godine do isplate, za sedmo i osmo tužene od 04. 01. 1994. godine do isplate, za šesto tuženika od 27. 11. 1993. godine do isplate, za sedmo i osmo tuženika od 04. 01. 1994. godine do isplate, za deveto i deseto tuženika od 26. 01. 1994. godine do isplate, za jedanaesto tuženika od 14. 01. 1994. godine do isplate, za dvanaesto tuženika i trinaesto tuženika od 14. 01. 1994. godine do isplate, za četrnaesto tuženika od 29. 11. 1993. godine do isplate, za petnaesto tuženika od 18. 11. 1993. godine do isplate, za šesnaesto tuženika od 27. 11. 1993. godine do isplate.

Za odaslanu im obavijest o ročištu zakazanom za dan 1. 04. 1996. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 23. 03. 1996. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 24. 10. 1998. godine, o ročištu koje će biti održano dana 02. 11. 1998. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 24. 10. 1998. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 09. 02. 2000. godine, o ročištu zakazanom za dan 18. 02. 2000. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 09. 02. 2000. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 05. 03. 2000. godine, o ročištu zakazanom za dan 13. 03. 2000. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 05. 03. 2000. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 08. 06. 2000. godine, o ročištu zakazanom za dan 16. 06. 2000. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 52,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 08. 06. 2000. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 06. 04. 2005. godine, o ročištu zakazanom za dan 15. 04. 2005. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 06. 04. 2005. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 16. 02. 2006. godine, o ročištu zakazanom za dan 23. 02. 2006. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 16. 02. 2006. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 25. 07. 2007. godine, o tome da je ukinuta presuda opć. suda i da je zakazano ročište za dan 16. 10. 2007. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 25. 07. 2007. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 14. 11. 2007. godine, o ročištu zakazanom za dan 19. 11. 2007. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 14. 11. 2007. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 28. 01. 2009. godine, o ročištu zakazanom za dan 05. 02. 2009. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 28. 01. 2009. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 24. 06. 2009. godine, o ročištu zakazanom za dan 06. 07. 2009. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 24. 06. 2009. godine do isplate,

- za odaslanu obavijest od 14. 03. 2005. godine, tuženi su obaviješteni o preotvaranju rasprave, to je svaki od njih dužan za tu obavijest isplatiti tužitelju iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 14. 03. 2005. godine do isplate,
 - za odaslanu obavijest od 26. 07. 2005. godine, o tome da je primio presudu suda u njihovoj stvari, to je svaki od tuženika dužan za tu obavijest isplatiti tužitelju iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 26. 07. 2005. godine do isplate,
 - za odaslanu im obavijest od 25. 07. 2006. godine, o presudi tuženi su dužni tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna i to svaki od njih sa zak. zat. kamatom počev od 25. 07. 2006. godine do isplate,
 - za odaslanu im obavijest o presudi od 09. 12. 2009. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 09. 12. 2009. godine do isplate,
- III/ Nakon izvršenog spajanja svih pojedinačnih predmeta na spis P.1140/93., što je izvršeno dana 04. 02. 1994. godine, svi tuženi sukladno njihovom uspjehu u sporu dužni su tužitelju podmiriti troškove u svezi njihova zastupanja i to:
- za obavljeno zastupanje na ročištu 04. 02. 1994. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 40,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 04. 02. 1994. godine do isplate,
 - za zastupanje obavljeno 01. 04. 1996. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 60,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 1. 04. 1996. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 11. 09. 1996. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 60,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 11. 09. 1996. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 02. 11. 1998. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 60,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 2. 11. 1998. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 18. 02. 2000. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 60,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 18. 02. 2000. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 13. 03. 2000. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 60,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 13. 03. 2000. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 16. 06. 2000. godine iznos od 1.976,40 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 60,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 16. 06. 2000. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 15. 04. 1996. godine, iznos od 1.976,40 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 15. 04. 1996. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 30. 10. 1998. godine, iznos od 1.976,40 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 30. 10. 1998. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 18. 02. 2000. godine, iznos od 1.976,40 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 18. 02. 2000. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 15. 06. 2000. godine, iznos od 1.976,40 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 15. 06. 2000. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 11. 04. 2005. godine, iznos od 4.575,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 11. 04. 2005. godine do isplate,

- za zastupanje na ročištu 15. 04. 2005. godine iznos od 4.575,50 kuna, za započeti sat 375,00 kuna, sve sa zak. zat. kamatom od 15. 04. 2005. godine do isplate,
 - za sastav žalbe od 08. 08. 2005. godine iznos od 1.605,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 08. 08. 2005. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 21. 02. 2006. godine, iznos od 1.830,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 21. 02. 2006. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 23. 02. 2006. godine iznos od 1.830,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 375,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 23. 02. 2006. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 16. 10. 2007. godine iznos od 1.830,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 375,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 16. 10. 2007. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 19. 11. 2007. godine iznos od 1.830,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 375,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 19. 11. 2007. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 28. 10. 2007. godine, iznos od 1.830,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 28. 10. 2007. godine do isplate,
 - za podnesak za ročište 12. 06. 2006. godine, iznos od 4.575,50 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 12. 06. 2006. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 05. 02. 2009. godine iznos od 1.830,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 375,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 12. 06. 2006. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 06. 07. 2009. godine iznos od 1.830,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 375,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 06. 07. 2009. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 08. 06. 2009. godine, iznos od 1.830,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 08. 06. 2009. godine do isplate,
 - za zastupanje na ročištu 12. 06. 2006. godine iznos od 1.830,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu iznos od 375,00 kuna, sa zak. zat. kamatom od 12. 06. 2006. godine do isplate,
 - za sastav podneska od 12. 10. 2007. godine, iznos od 1.830,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 12. 10. 2007. godine do isplate,
 - za sastav žalbe od 3. 08. 2006. godine, iznos od 2.287,00 kuna, sa zak. zat. kamatom počev od 03. 08. 2006. godine do isplate,
 - tuženi su dužni i to svaki od njih tužitelju isplatiti iznos od 40,00 kuna, za započeti sat čekanja na raspravu po pojedinim tužbama, počev od 04. 02. 1994. godine do isplate,
 - za odaslanu im obavijest dana 25. 07. 2006. godine, o presudi, tuženi su dužni tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna i to svaki od njih sa zak. zat. kamatom počev od 25. 07. 2006. godine do isplate,
 - za odaslanu im obavijest o presudi od 09. 12. 2009. godine, svaki od tuženika dužan je tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna i to svaki od njih sa zak. zat. kamatom počev od 09. 12. 2009. godine do isplate,
- Tuženi su dužni isplatiti tužitelju iznos od 1.130,00 kuna, za plaćenu pristojbu na presudu, sa zak. zat. kamatom od 23. 04. 2005. godine do isplate,
- Tuženi su dužni isplatiti tužitelju iznos od 1.350,00 kuna, za plaćenu pristojbu na presudu, sa zak. zat. kamatom od 17. 10. 2001. godine do isplate,

Tuženi su dužni isplatiti tužitelju iznos od 4.040,00 kuna, za plaćeni predujam za financ. vještačenje, sa zak. zat. kamatom počev od 02. 05. 2005. godine do isplate,

Tuženi su dužni tužitelju isplatiti iznos od 2.524,40 kuna, za plaćeno financijsko vještačenje, sa zak. zat. kamatom počev od 06. 06. 2009. godine do isplate,

Tuženi su dužni tužitelju isplatiti iznos od 3.747,47 kuna, za sastav ovršnog prijedloga i plaćenu sudsku pristojbu na isti, sa zak. zat. kamatom od 13. 08. 2010. godine do isplate,

Tuženi su dužni tužitelju isplatiti iznos od 307,50 kuna, za podnijeti zahtjev FINI Varaždin, za izdavanje podataka o žiro računu ovršenika te iznos od 24,00 kuna, plaćenih FINI za izdavanje podataka o žiro računu ovršenika sve sa zak. zat. kamatom od 09. 10. 2010. godine do isplate.

Na sve pojedinačne iznose ima se za razdoblje od 10. kolovoza 1993. godine do 30. travnja 1994. godine obračunati zakonska zatezna kamata, a od 01. svibnja 1994. godine do 30. lipnja po stopi od 30% godišnje, od 01. srpnja 1994. godine do 07. svibnja 1996. godine po stopi od 22% godišnje, od 08. svibnja 1996. godine do 10. rujna 1996. godine po stopi od 24% godišnje, od 11. rujna 1996. godine do 30. lipnja 2000. godine po stopi od 18% godišnje, od 01. srpnja 2002. godine do 31. prosinca 2007. godine po stopi od 15% godišnje, a od 01. siječnja 2008. godine do isplate, po 14% godišnje, uvećanoj za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Tuženi su dužni tužitelju nadoknaditi parnični trošak sa zak. zat. kamatom od donošenja presude pa do isplate, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Troškove koji terete tužene nakon spajanja spisa 04. 02. 1994. godine, tuženi su dužni podmiriti sukladno razmjeru uspjeha u sporu:

1. Vlaški Miško 10,62%, Šipek Štefanija 5,90%, Pižeta Stjepan 5,10%, Josip Golubić 8,55%, Štefanija i Mirko Domjan 9,30%, Marta Mumlek i Dubravka Petek 10,20%, Jožica Golubić 3,00%, Slavica Hrnčić 3,76%, Štefanija i Petar Jurišić 8,40%, Terezija Krajcer 5,35%, Danica Bednjanić 2,37%, Roman Lukaček 3,00%, Štefanija i Franjo Lukaček 13,10%, Marta Mumlek 7,28% ", kao neosnovan.

II/ Nalaže se tužitelju JOSIPU ŠAMECU iz Varaždina, Trg Slobode 4, da tuženicima MIŠKU VLAŠKI, iz Virje Otoka, 1.maja 4, ŠTEFANIJI ŠIPEK, iz Virje Otoka, Dravska 31, ŠTEFANIJI DOMJAN i MIRKU DOMJAN, oboje iz Otoka Virje, Moše Pijade 7, MARTI MUMLEK iz Otoka Virje, 1. maja 11, ŠTEFKI JURŠIĆ i PETRU JURŠIČU, oboje iz Virje Otoka, Dravska 13, ŠTEFANIJI LUKAČEK i FRANJI LUKAČEKU, oboje iz Otoka Virje, Moše Pijade 9, TEREZIJI KRAJCER, iz Otoka Virje, Dravska 33 i DANICI BEDNJANIĆ, iz Virje Otoka, Dravska 37, naknadi trošak ovog postupka u iznosu od 10.781,25 kuna, a tuženiku ŠTEFANU PIŽETI iz Otoka Virje, Dravska 42 iznos od 320,00 kuna i tuženoj DUBRAVKI PETEK iz Otoka Virje, Dravska 44, iznos od 320,00 kuna, sve u roku od 15 dana,“

2. Protiv navedene presude pravovremenu, potpunu i dopuštenu žalbu podnio je tužitelj 3. lipnja 2015. zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/1991., 91/1992., 11219/99., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007.-Odluka USRH, 84/2008., 96/2008.-Odluka USRH, 123/2008.-ispravak, 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025.; dalje: ZPP) te predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja i obveže tuženike

na troškove prvostupanjskog postupka i troškove žalbe ili da istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije dan.

4. Žalba nije osnovana.

5. Predmet postupka je zahtjev tužitelja da mu tuženici na ime nagrade za zastupanje u predmetima broj P-1569/08 i Ovr-2467/10 Općinskog suda u Varaždinu i na ime troškova koje je za iste učinio kao njihov punomoćnik isplate iznose koji su navedeni u izreci presude.

5.1. Tuženici su osporili tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti tvrdeći kako tužitelju nikada nisu potpisali punomoć za zastupanje u predmetu broj P-1569/08, dok ih je u predmetu broj Ovr-2467/10 zastupao kao punomoćnik odvjetnik Tomo Cupar te su istaknuli prigovor zastare.

5.2. Na temelju dokaza koji su provedeni u postupku prvostupanjski sud je utvrdio:

- da se kod Općinskog suda u Varaždinu vodio postupak pod brojem P-1569/08 (ranije P-701/07, P-28/06 i P-1140/93) povodom tužbi tužitelja Josipa Šipeka, Štefanije Šipek, Ane Pižeta, Blaža Golubića, Josipa Golubića, Mirka Domjana, Štefanije Domjan, Josipa Voćanca, Rozalije Voćanec, Jožice Golubić, Mirka Golubića, Nade Golubić, Slavice Hrnčić, Petra Jurišića, Štefanije Jurišić, Anice Lukaček, Franje Lukačeka, Štefanije Lukaček, Stjepana Mileca, Terezije Milec, Mate Mileca, Marte Milec i Miška Vlaški protiv Općine Varaždin radi naplate kamate temeljem iznosa koje je Općina Varaždin bila dužna isplatiti navedenim tužiteljima temeljem sudske nagodbe u spisu broj P-1161/83,
- da je sve tužitelje osim Marte Mumlek, Matea Mumleka te Terezije Milec zastupao prema priloženim punomoćima odvjetnik Franjo Blaži,
- da je odvjetnik Franjo Blaži prestao s radom 1998. godine, a preuzimatelj njegove kancelarije je bio ovdje tužitelj, odvjetnik Josip Šamec,
- da je na ročište održano 2. studenog 1998. u predmetu broj P-1569/08 kao punomoćnik tužitelja pristupio Josip Šamec te se obvezao u roku 8 dana dostaviti punomoći za sve tužitelje,
- da u navedenom predmetu nisu dostavljene punomoći kojima se tužitelj ovlašćuje od strane tužitelja za zastupanje,
- da je u navedenom predmetu donesena presuda broj P-1569/08-93 od 16. srpnja 2009. temeljem koje je naloženo Gradu Varaždinu da tužiteljima, svakom pojedinačno, isplati određene novčane iznose sa zakonskom zateznom kamatom te je naloženo Gradu Varaždinu da tužiteljima naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 63.913,85 kuna,
- da je ovršni postupak koji se vodio kod Općinskog suda u Varaždinu pod brojem Ovr-2467/10 u ime u ovom postupku tuženih kao ovrhovoditelja, a na temelju presude Općinskog suda u Varaždinu broj P-1569/08 od 16. srpnja 2009. pokrenuo odvjetnik Tomo Cupar, a temeljem tužiteljeve izjave o prijenosu punomoći od 13. kolovoza 2010.,

- da je tužitelj svojom izjavom u navedenom ovršnom postupku opozvao prijenos punomoći podneskom od 8. prosinca 2010.,
- da je u dosuđenom iznosu parničnog troška u predmetu broj P-1569/08 sadržan trošak za zastupanje punomoćnika tužitelja, iznosi sudskih pristojbi na tužbe, presudu i žalbe te troškovi vještačenja,
- da je tužitelj 3. prosinca 2010. svojim potpisom na potvrdi od navedenog datuma potvrdio da je od odvjetnika Tome Cupara na ime naknade za zastupanje u predmetu broj P-1569/08 primio parnični trošak u iznosu od 63.900,00 kuna te kamate na taj trošak u iznosu od 12.400,00 kuna, odnosno ukupno 76.300,00 kuna,
- da je iz iskaza svjedoka Franje Blažija, čiju je odvjetničku kancelariju preuzeo tužitelj, utvrđeno da je tužitelj nastavio zastupati tužitelje u navedenom parničnom predmetu, a on da je stranke obavijestio da odlazi u mirovinu i tko je određen za preuzimatelja kancelarije te da je dogovor bio da se trošak prema tarifi obračuna prilikom isplate.

5.3. Na temelju tako utvrđenih činjenica prvostupanjski sud se pozvao na članak 763. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023.; dalje: ZOO) prema kojemu se ugovorom o nalogu obvezuje i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove. Prema stavku 2. istog članka, nalogoprimac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drugačije ugovoreno i proizlazi iz naravi međusobnog odnosa. Prvostupanjski sud navodi da se odnos između tužitelja i tuženika može sagledati i kroz članak 39. stavak 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 91/04., 37/05., 59/07., 148/09.) kojim je propisano da odvjetnik i stranka mogu ugovoriti visinu naknade za odvjetnički rad. Ugovor je valjan samo ako je zaključen u pismenoj formi.

5.4. Prvostupanjski sud navodi da su potpisivanjem punomoći odvjetnik i stranka zaključili ugovor kojim se odvjetnik obvezuje za stranku poduzeti određene radnje u određenom sudskom postupku, prema nalogu stranke, a stranka se obvezuje odvjetniku platiti naknadu za njegov rad te odvjetnik ima pravo zahtijevati nagradu za svoj rad kada ispuni nalog.

5.5. U odnosu na prigovor tuženika kako tužitelju nisu potpisali punomoć za zastupanje u predmetu broj P-1569/08 prvostupanjski sud navodi da iz uvida u spis broj P-1569/08 doista ne proizlazi da se u istom nalaze punomoći za zastupanje po tužitelju, ali da je tužitelj pristupio kao punomoćnik ovdje tuženika, a tamo tužitelja, na ročište 2. studenog 1998., pri čemu je obavijestio sud kako je preuzimatelj kancelarije Franje Blažija, ranijeg odvjetnika ovdje tuženika, te se obvezao dostaviti punomoći u roku 8 dana, što nije učinjeno. Punomoći nisu dostavljene ni u daljnjem roku od 6 mjeseci sukladno članku 95.a stavak 3. ZPP-a.

5.6. Međutim, tužitelj je od 1998. godine pa sve do donošenja pravomoćne presude u predmetu broj P-1569/08 dana 16. srpnja 2009. u navedenom predmetu nastupao kao punomoćnik ovdje tuženika, a u tom predmetu tužitelja, ostvario je uspjeh za tužitelje kojima su dosuđeni određeni novčani iznosi te je primio troškove koji su dosuđeni u tom predmetu tužiteljima, a koji su uspjeli u cijelosti sa svojim tužbenim zahtjevima, u iznosu od 63.913,85 kuna, koji novac je tužitelj primio 3. prosinca 2010., iako tuženici

tužitelju nisu dali punomoći za zastupanje u navedenom predmetu, a na što su tuženici pristali.

5.7. Iznosom od 63.913,85 kuna, a kako to proizlazi iz obrazloženja prvostupanjske presude broj P-1569/08 od 16. srpnja 2009., obuhvaćeni su troškovi zastupanja prema tada važećoj Odvjetničkoj tarifi, troškovi sudskih pristojbi koje su plaćene na pojedinačne tužbe (tužitelji pokrenuli pojedinačne tužbe koje su kasnije spojene u spis koji je u konačnici završen pod brojem P-1569/08), na presudu, na žalbe i troškove financijskih vještačenja. S obzirom da je tužitelju dosuđeni iznos parničnog troška isplaćen u cijelosti, to njegov tužbeni zahtjev ne bi bio osnovan u dijelu u kojem potražuje da mu tuženici svaki pojedinačno, a kako je navedeno u točki I. izreke, plate pristojbe na tužbu sa zakonskom zateznom kamatom od 10. kolovoza 1993. do isplate.

5.8. Kako tuženici tužitelju nisu potpisali punomoći za zastupanje, to da tužitelju ne pripadaju niti troškovi obavijesti tuženicima o pokretanju postupka (tužitelj nije ničim dokazao da su obavijesti poslane i primljene) te o zakazanim ročištima u predmetu broj P-1569/08, kako je to navedeno u točki II. izreke, a niti bilo kakvi drugi troškovi zastupanja u navedenom predmetu.

5.9. U odnosu na troškove ovršnog postupka broj Ovr-2467/10 utvrđeno je da je ovrhu pokrenuo u ime tuženika kao ovrhovoditelja odvjetnik Tomo Cupar, koji je tuženicima i isplatio ovršene novčane iznose, kao i dosuđeni trošak tužitelju, zbog čega je odbijen zahtjev tužitelja i u tom dijelu.

5.10. O naknadi parničnog troška odlučeno je primjenom članka 154. stavak 1. ZPP-a, dok je visina utvrđena primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022., 126/2022. i 138/2023.).

6. U svojoj žalbi tužitelj navodi kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a jer da za svoju odluku nije dao jasne razloge zbog čega istu nije moguće ispitati.

6.1. Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud nije počinio navedenu bitnu povredu, za svoju odluku je dao valjane razloge koji imaju uporište u sadržaju isprava priloženih u predmetu, kao i u spisu broj P-1569/08 Općinskog suda u Varaždinu, pa je istu moguće ispitati.

6.2. Nisu učinjene niti druge bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti primjenom članka 365. stavak 2. ZPP-a.

7. Tužitelj osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i na isto primjenu materijalnog prava jer da je prvostupanjski sud pogrešno cjelokupni postupak sveo na utvrđivanje činjenice jesu li tuženici potpisali punomoć tužitelju za njihovo zastupanje u predmetu broj P-1569/08 zanemarujući što čini tužbeni zahtjev tužitelja. On da svojom tužbom u stvari potražuje naplatu zakonske zatezne kamate na učinjene

novčane izdatke u korist tuženika u vidu plaćanja sudskih pristojbi na njihove tužbe, na presude, na žalbe, troškove financijskih vještačenja te troškove zastupanja, koji su troškovi dosuđeni tuženicima i sadržani su u iznosu od 63.913,85 kuna. Ovo stoga što da je on sukladno članku 277. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/1991., 73/1991., 111/1993., 3/1994., 7/1996., 91/1996., 112/1999. i 88/2001.) koji odgovara sadašnjem članku 29. ZOO-a, iznosom od 63.913,85 kuna prvo namirio troškove, zatim kamatu, pa je ostala nenamirena glavnica i dio zatezne kamate. On da je obračunao pripadajuću zakonsku zateznu kamatu na troškove sastava pojedinačnih tužbi od 10. kolovoza 1993. do 2. studenog 2010., na troškove poduzetih radnji zastupanja po pojedinačnim tužbama za vrijeme od svake pojedinačne radnje zastupanja do 2. studenog 2010., a koja kamata zajedno s pripadajućim troškovima iznosi toliko koliko je na ime troškova zastupanja isplaćeno tužitelju. Člankom 773. ZOO-a da je propisano da je nalogodavac dužan naknaditi sve potrebne troškove što je nalogoprimac učinio za izvršenje naloga s kamatom od dana kada su učinjeni. U odnosu na troškove ovršnog postupka da je on samo formalno prenio punomoć na Tomu Cupara jer je njegov žiro-račun bio u blokadi, a da je on sastavio ovršni prijedlog jer to nije mogao učiniti Tomo Cupar koji nije imao predmetni spis, dok je Tomo Cupar na isti samo otisnuo svoju štambilju i navedeni prijedlog potpisao. Također, da je on platio troškove sudske pristojbe na prijedlog za ovrhu, zbog čega predlaže grafološko vještačenje teksta ovršnog prijedloga kako bi se utvrdilo tko je isti sastavio i na čijem je pisaćem stroju isti napisan.

7.1. Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te je na isto pravilno primijenio materijalno pravo na koje se pozvao u svojoj odluci.

7.2. Prema važećoj odvjetničkoj tarifi u vrijeme kada je provođen postupak pod brojem P-1569/08 ugovor između odvjetnika kao punomoćnika i stranke morao je biti u pisanom obliku da bi bio valjan. Dakle, pisani oblik je bitan sastojak navedenog ugovora koji je u svojoj osnovi ugovor o nalogu. Uvidom u spis broj P-1569/08 utvrđeno je da je tužitelj doista pristupio na ročište 2. studenog 1998. i da je obavijestio sud da je preuzeo kancelariju Franje Blažija, ali nikada nije u spis dostavio punomoći izdane od strane tužitelja u tom predmetu iz kojih bi proizlazilo da su ga oni doista i ovlastili za zastupanje u tom predmetu. Zbog čega punomoći nisu dostavljene nije bilo moguće utvrditi, s obzirom na tvrdnju tužitelja da ih je on dostavio, tvrdnju tuženika da oni tužitelju nisu ništa potpisali i činjenicu da u spisu broj P-1569/08 punomoći ne postoje.

7.3. Usprkos ne postojanju pisanih punomoći za zastupanje, činjenica je da je tužitelj od 1998. godine pa do donošenja pravomoćne presude u predmetu broj P-1569/08 nastupao kao punomoćnik u tom predmetu tužitelja, a ovdje tuženika, dakle nastupao je kao nalogoprimac u interesu ovdje tuženika kao nalogodavaca te je u konačnici i ostvaren uspjeh u navedenom predmetu za korist tuženika i dosuđen im je trošak prema troškovniku kojeg je priložio tužitelj kao njihov punomoćnik.

7.4. Što se tiče plaćanja sudskih pristojbi na pojedinačno podnesene tužbe, a nakon toga plaćanja pristojbi na presudu i na žalbe, Franjo Blaži je u svom iskazu naveo kako je on platio neke pristojbe, pri čemu ne precizira koje pristojbe je platio. Tužitelj

pristojbe na tužbe nije platio jer on tužbe nije ni podnosio, a uz svaku tužbu je priložena i uplatnica o plaćenju sudskoj pristojbi u kojoj je kao platitelj naveden neki od tuženika ili njihovih prednika koji je u konkretnom predmetu imao status tužitelja. Pristojbe na presude nisu naplaćene (o tome nema dokaza u spisu broj P-1569/08), iako su iste dosuđene kao troškovi tužiteljima u predmetu broj P-1569/08. Troškovima su obuhvaćene i sudske pristojbe na žalbe i troškovi provedenih vještačenja. Kako je navedeni iznos dosuđenih troškova u predmetu P-1569/08 primio upravo tužitelj, to mu ne pripada pravo na bilo kakvu isplatu troškova po tom osnovu. Prema članku 776. stavak 1. ZOO-a, ako nije drugačije ugovoreno, nalogodavac je dužan isplatiti nalogoprimcu naknadu nakon obavljenog posla. Upravo je to i učinjeno na način da je tužitelju isplaćen iznos od 63.913,85 kuna i na taj iznos i zakonska zatezna kamata od 16. srpnja 2009. do 2. studenog 2010. Obzirom da je navedeni trošak određen sudskom odlukom, a da između stranaka nije dokazano postojanje drugačijeg dogovora u odnosu na dospijeće troškova bilo zastupanja, bilo ostalih materijalnih troškova (za koje nije niti dokazano da ih je platio tužitelj), to niti zakonska zatezna kamata na taj trošak ne može početi teći prije donošenja pravomoćne presude kojom je trošak dosuđen, niti je moguće izvršiti uračunavanje prema članku 29. ZOO-a. Zakonska zatezna kamata na pojedine radnje u postupku mogla bi početi teći samo u slučaju da je tužitelj tuženicima nakon svake obavljene radnje ispostavio račun sa rokom dospijeća, a što tužitelj nije učinio.

7.5. Iako su svi tuženici koji su saslušani u ovom postupku ustvrdili kako tužitelju nisu potpisali nikakvu punomoć, a da to nisu učinili proizlazi i iz toga što punomoći nisu priložene u spis, prihvatili su poziv odvjetnika Tome Cupara koji im je isplatio iznose koji su dosuđeni presudom broj P-1569/08 od 16. srpnja 2009. te su prihvatili i to da se iznos troškova koji im je dosuđen isplati Josipu Šamecu, pa su na taj način naknadno odobrili poduzimanje svih onih radnji koje su poduzete u postupku broj P-1569/08.

7.6. Ne može se prihvatiti tvrdnja tužitelja iz žalbe kako je prvostupanjski sud pogrešno shvatio njegov tužbeni zahtjev jer da on u stvari tužbom potražuje naplatu zakonske zatezne kamate na učinjene novčane izdatke u korist tuženika. Tako to ne proizlazi iz postavljenog tužbenog zahtjeva, a niti iz činjenica navedenih u tužbi, a niti onih koje su iznijete kasnije tijekom postupka.

7.7. U iznosu od 63.913,85 kuna nisu bili obuhvaćeni zahtjevi za naknadu troškova obavijesti o poduzimanju pojedinih radnji u postupku broj P-1569/08, u spis su dostavljene obavijesti koje su prema tvrdnji tužitelja slane tuženicima, ali iz te dokumentacije ne proizlazi, odnosno nije moguće utvrditi da li su te obavijesti uopće poslane tuženicima i jesu li ih tuženici primili, s obzirom da tuženici tvrde kako nikada nisu primili nikakve obavijesti od tužitelja, dapače nisu niti znali da se postupak vodi i da ih zastupa tužitelj sve do poziva Tome Cupara da dođu po novac.

8. U odnosu na ovršni postupak broj Ovr-2467/10 treba reći da je taj postupak prema podacima iz spisa pokrenuo Tomo Cupar na temelju prijenosa punomoći od strane tužitelja i da je u tom postupku došlo do isplate novčanih tražbina tužiteljima i tuženiku, pa tuženici kao ovrhovoditelji u postupku broj Ovr-2467/10, a koji postupak nije

pokrenuo tužitelj, tužitelju ne duguju ništa. Razlozi zbog kojih je tužitelj svoje ovlaštenje na zastupanje tuženika kao ovrhovoditelja, a koje nije niti imao, prenio na Tomu Cupara nisu relevantni za nastajanje bilo kakve obveze tuženika prema tužitelju. Ukoliko je Tomo Cupar postupio suprotno dogovoru s tužiteljem, tada je to odnos između tužitelja i Tome Cupara.

9. Zbog navedenih razloga odbijena je žalba tužitelja te je potvrđena pobijana presuda primjenom članka 368. stavak 1. ZPP-a.

Koprivnica, 15. travnja 2026.

Predsjednik vijeća

Veljko Kučeković

Broj zapisa: **9-30886-975fb**

Kontrolni broj: **0bfb2-bb5cd-eee3c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.